

O veverce Jůlince

37

CÍL:

- Získání vědomostí o životě veverek.
- Podnícení zájmu o „kouzelnou zahradu“.
- Poznávání a třídění přírodnin.
- Rozšiřování slovní zásoby.
- Utváření ohleduplného vztahu k přírodě.

MOTIVACE:

Prostřednictvím pohádky o veverce nalézt cestu k přírodě (viz didaktický text).

- **Hádanka:** Maličké zvířátko, zrzavý kožíšek
spořádá za krátko lískový oříšek.
Maličké zvířátko je tahle čiperka,
větvičku přeskočí i když je nevelká.
- **Povídání a hraní s maňáskem** veverky.
- **Pohádka** – viz didaktický text.
- **Motivační rozhovor:**
Děti už víte o které veverce je pohádka?
Bylo to od veverky Rezky hezké?
Kde asi veverka Rezka viděla takové zlobení?
Proč to asi udělala?

CÍLOVÁ SKUPINA:

MŠ, 1. ročník ZŠ

DOBA TRVÁNÍ:

1 hodina a víc, dle náročnosti vybraných aktivit

MÍSTO:

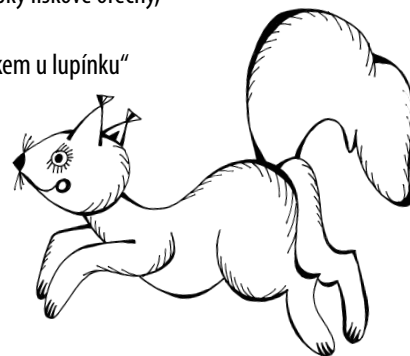
třída, zahrada

POMŮCKY:

maňásky veverek, přírodniny, 5 košíčků, strom, pracovní listy „Rézčiny oříšky“, pastelky

METODY A FORMY PRÁCE:

- **kruhový rozhovor, poslech četby**
- **vědomostní hry** – třídění přírodnin (šišky, žaludy, šípky lískové ořechy, vlašské ořechy a kaštiny)
- **hudební činnosti** – zvládnout zpěv písně „Pod keříčkem u lupínku“
- **pohybové aktivity** – hra „Na veverky“
- **výtvarné činnosti**, zakončené výstavou prací dětí na téma „veverka Jůlinka“
- **reflexe, diskuze** s dětmi na téma život veverek, stromy v našem okolí, jejich ochrana, správné chování

POSTUP:

- Děti posadíme k divadlu (pokud máme k dispozici), poslechnou si hádanku a pohádkový příběh. Postupně odpovídají na otázky vyplývající z textu.
- Následuje třídění přírodnin do nachystaných různobarevných košíčků, ideálně ve skupinách. Povídání která přírodnina je z kterého stromu a kde daný strom v okolí roste.
- Rozhovor o chování veverek, srovnávání s chováním dětí. Co veverka celý den dělá, co tvoří její potravu a jak ji získává, proč a jak si dělá „spizírnu“, kdo jsou její nepřátelé.
- Seznámení s písní „Pod keříčkem u lupínku“.
- Pohybová hra „Na veverky“ – skáče, běháme, kličkujeme. Jednou jsou děvčata stromy = stojí na místě, chlapci představují veverky = pohybují se, po čase se děti vymění.
- Vycházka na školní zahradu či nedalekého lesa, ideálně pod velké smrky, kde naše veverka bydlí. Tiché pozorování. Domluva, že budeme veverce nosit potravu – zopakování vědomostí ze třídy.
- Reflexe.

MŠ

I. st.
ZŠ

Další aktivity:

- pracovní listy „Rézčiny oříšky“ – sada úkolů a pokusů.
- Práce s písní „Pod keříčkem u lupínku“.
- Malování veverek vodovými barvami a lepení jehličí, šupin ze šišek, listů apod., vyrábíme spížírnu pro veverka.
- V dalším období se pod smrky budeme vracet a pozorovat, co dělají veverky v různém ročním období.

REFLEXE:

- Co nového jste se dozvěděli?
- Co jste se naučili?
- Co se vám líbilo?
- Co mají veverky rády k jídlu?
- Jaké chování se vám líbilo, jaké ne?
- Jak to bývá mezi dětmi?
- Společné vyhodnocení, diskuse, fotodokumentace

TEMATICKÉ OKRUHY PRŮŘEZOVÉHO TÉMATU ENVIRONMENTÁLNÍ VÝCHOVA:

- **Základní podmínky života** – přírodní zdroje
- **Lidské aktivity a problémy ŽP** – dlouhodobé programy zaměřené na růst ekologického vědomí
- **Vztah člověka a prostředí** – živočichové, dřeviny a rostliny v naší „kouzelné zahradě“ a kolem nás.

ROZVÍJENÉ KOMPETENCE:

ŽÁK

- se správně rozhoduje podle situace,
- přispívá k diskusi ve skupině,
- rozumí textu, naslouchá a formuluje své názory,
- vnímá problémové situace,
- zná podmínky života veverky,
- poznává a třídí přírodniny.

DIDAKTICKÝ TEXT:**Hádanka:**

Maličké zvířátko
rezavý kožíšek
spořádá zakrátko
lískový oříšek.
Maličké zvířátko
je tahle čiperka
větvičku přeskočí
i když je malinká.

CO TO JE? Správná odpověď – VEVERKA

Správně a podívejte se naše veverka Jůlinka je hnědočerná. Veverky mají barvu podle toho kde se narodí, z jehličnanů jsou černé, z listnatých stromů rezavé a tahle se narodila tam, kde byly i listnaté i jehličnaté stromy (smíšený les).

Pohádka O VEVERCE JŮLINCĚ

Na zahradě žila veverka Jůlinka, měla třpytivou a teple hnědou srst jako sluníčko. V dutině vysokého smrku si udělala malé, velmi pohodlné hnízdo s postelí a ohromnou spížírnu.

Ze smrku je vidět na celou velkou zahradu se spoustou stromů, keřů a kytiček a jsou tam podivné dřevěné věci na kterých si hrají děti z domečku u cesty.

DĚTI UŽ VÍTE, KDE VEVERKA BYDLÍ?

Veverka ráda skáče z větve na větev, běhá mezi keříky meduňky a mateřídoušky, ale hlavně moc ráda jí. Je podzim, veverka si dělá zásoby na zimu. Nasbírala hromadu šišek, žaludů, šípků a jako zákusek lískové oříšky a bukvice. Ale bohužel neměla žádné vlašské ořechy. V zahradě totiž roste jen malý ořešák a ten neměl ani jeden vlašský oříšek. Celé léto hledala velký ořešák, ale marně. Neodradilo ji to, hledala pořád i na místech vzdálených od kouzelné zahrady ve které bydlela. Jednou se vydala prozkoumat vzdálenou zahradu za Hážovkou. Náhle se zastavila a větřila. Ucítila vůni, kterou dobře znala, ale kterou už tak

dávno necítila. Vůně oříšků! Ořešák, který tak dlouho hledala stál před ní. Husté větve se prohýbaly pod spoustou ořechů. Jůlinka nevěděla, kde začít. Tolik ořechů najednou ještě neviděla. Rychle jeden ochutnala. Mňam, mohla by je jíst celý den.

Ale hnízdo bylo daleko, a jestli chce s sebou ořechy vzít, musí se vydat na cestu. Naložila si, kolik unesla, a chtěla vyrazit, když tu náhle uslyšela zvuk, který dobře znala, ale vůbec neměla ráda. Zvedla hlavu a opatrně hledala očima. Byla to velká kočka, co honí veverka. Veverka se začala třást a neodvažovala se pohnout. V tlapkách jí o sebe tůkaly oříšky. Dlouhé a strašlivé minuty plynuly. Kočka seděla bez hnutí, veverka velmi potichu seskočila ze stromu a dala se na úprk. Často se otáčela, jestli za ní kočka neběží. Ale slunce svítí a pálí kočku do očí a veverka Jůlinka už běží po plotu kouzelné zahrady a rovnou na smrk a do hnízda. JÉ, vykřikla veverka, někdo jí udělal ve spižírně hrozný nepořádek, vysypal všechny košíčky. Jůlinka se dala do pláče, než odešla měla v tmavě žlutém košíčku šišky, ve žlutém žaludy, v červeném šípky, v zeleném kaštiny a v modrém pár ořechů, které našla v domečku na tyčce, kde děti dávaly jídlo pro ptáčky.

To byla určitě veverka Rezka z lísky, na jaře si spolu hrály a teď s Jůlinkou Rezka nekamarádí, nechce se totiž dělit o lískové oříšky.

BYLO TO OD VEVERKY REZKY HEZKÉ?

KDE ASI VEVERKA REZKA VIDĚLA TAKOVÉ ZLOBENÍ?

POJĎTE DĚTI POMOCT JŮLINCĚ NAPLNIT KOŠÍČKY.

ZAZPÍVÁME SI K TOMU PÍSNÍČKU POD KEŘÍČKEM U LUPÍNKU.

VEVERKA: moc vám děti děkuji za pomoc a víte co, já to Rézičce odpustím a dám jí pár vlašských ořechů.

Od té doby se už veverka kamarádily, vesele si hrály a pěkně se dělily

o všechno co na zahradě našly. Děti v kouzelné zahradě je viděly a také se k sobě chovaly hezky a tak se mohla veverka Jůlinka klidně uložit k spánku.

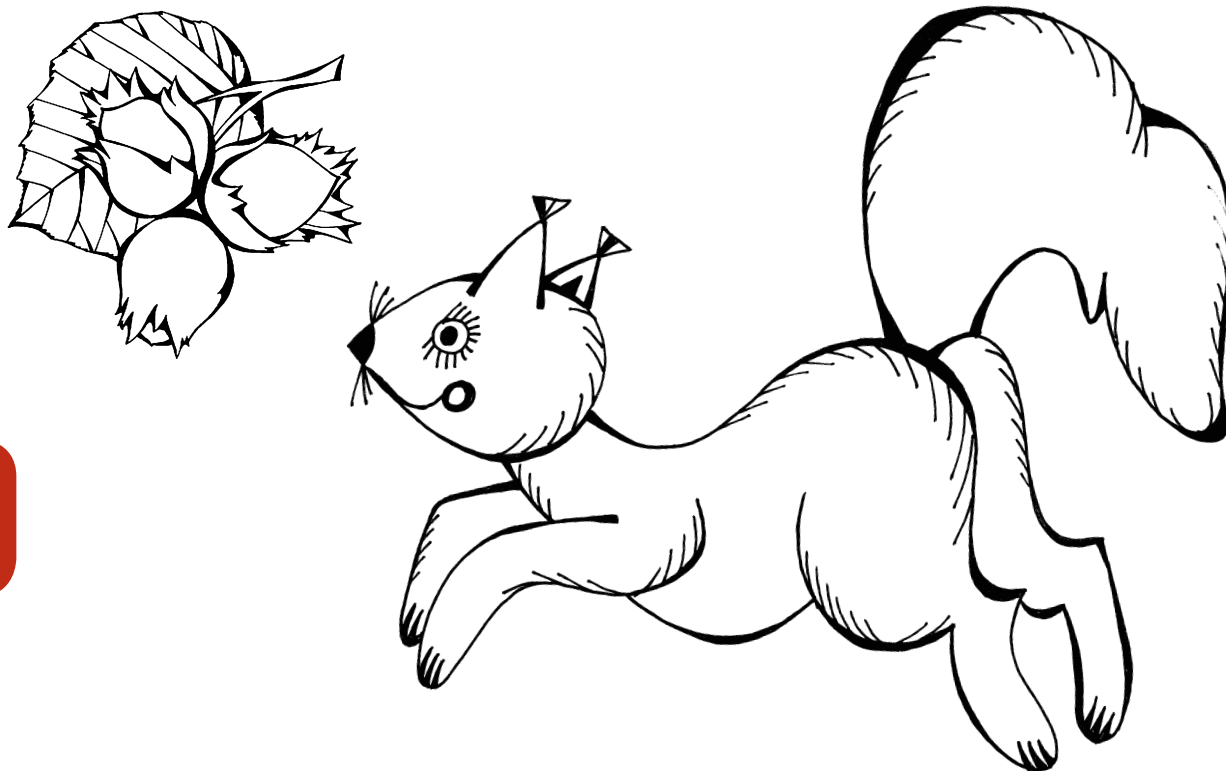
DOBROU NOC VEVERKO JŮLINKO.

MŠ

I. st.
ZŠ

PRACOVNÍ LIST PRO ŽÁKA

Omalovánky veverky Jůlinky

MŠ

I. st.
ZŠ

